

UZASADNIENIE

	Sygnatura akt	V K 619/21	
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	
1.1.1.	M. O. (1)	W dniu 9 sierpnia 2017 roku w W., wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tzw. marihuany, w ilości 99,07 grama netto, to jest przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
9 sierpnia 2017 roku M. O. (1) mieszkał przy Al. (...) II 72 m. 34 w W.. W pokoju, który zajmował w mieszkaniu, posiadał w 2 szklanych słoikach środki odurzające w postaci marihuany o łącznej wadze 99,07 grama. Jeden słoik - okrągły - stał na biurku i było w nim 53,97 grama narkotyku, drugi słoik - kwadratowy - znajdował	protokół zatrzymania oskarżonego M. O. (1)	2	

się w plecaku marki A. i było w nim 45,10 grama narkotyku.			
zeznania świadka M. K.	367, 17v. 7-9		
protokół przeszukania mieszkania	7-9		
protokół oględzin dwóch słoików z zawartością	12-13		
opinia biegłego z zakresu (...)	135-137		
opinia biegłego z zakresu badań daktyloskopijnych A. W.	171-173		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. O. (1)	304v., 44-45		
Plecak marki A. koloru zielonego z czarnymi wstawkami był własnością M. T.. Oprócz słoika z marihuaną znajdowała się w nim waga elektroniczna z napisem "USA (...)".	częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. O. (1)	304v., 44-45	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T.	366v.-367, 52-53		
protokół przeszukania mieszkania	7-9		
protokół oględzin plecaka koloru czarno-zielonego	109		
M. O. (1) nie był karany. Uprzednie skazanie M. O. (1) uległo zatarciu z mocy prawa.	informacja z Krajowego Rejestru Karnego	280	

informacja z Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. w sprawie o sygn. akt V K 619/21 wraz z odpisem wyroku	313-315		
Lp.	Oskarżony	Czyn zarzucany oskarżonemu	
1.1.2.	M. T.	W bliżej nieustalonym okresie czasu, lecz nie później niż do dnia 9 sierpnia 2017 roku w W., wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tzw. marihuany, w ilości 45,10 grama netto, to jest przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. T. 9 sierpnia 2017 roku i wcześniej mieszkał w W. przy ul. (...). Był kolegą M. O. (1), mężczyźni spotykali się, spędzali razem czas. T. jednak nie mieszkał w mieszkaniu zajmowanym przez O. przy Al. (...) II 72 m. 34, jedynie go tam odwiedzał.	protokół zatrzymania M. T.	29	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T.	366v.-367, 52-53		

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. O. (1)	304v., 44-45		
W trakcie przeszukania M. T. po jego zatrzymaniu znaleziono telefon komórkowy Samsung G. (...) oraz metalowy młynek ze śladową ilością suszu roślinnego.	protokół przeszukania osoby	32-34	
Podczas przeszukania miejsca zamieszkania M. T. nie znaleziono rzeczy, których posiadanie jest zabronione.	protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...)	35-36	
U M. T. rozpoznano uzależnienie mieszane od alkoholu i narkotyków. Stwierdzony stan psychiczny nie zniósł ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanego mu czynu i pokierowania swoim postępowaniem.	opinia biegłych psychiatrów I. K. i M. W. oraz biegłego psychologa P. B.	342-347	
M. T. był dwukrotnie karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w sprawie o sygn. akt V K 551/22. Akt oskarżenia w tej sprawie został wniesiony po wyłączeniu do odrębnego postępowania materiałów śledztwa przeciwko M. T. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z postępowania przygotowawczego	informacja z Krajowego Rejestru Karnego	282	

<p>prorowadzonego w sprawie niniejszej.</p>			
<p>akta sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie o sygn. V K 551/22</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn zarzucany oskarżonemu</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>M. T.</p>	<p>W bliżej nieustalonym okresie czasu, lecz nie później niż do dnia 9 sierpnia 2017 roku w W., wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tzw. marihuany, w ilości 45,10 grama netto, to jest przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Posiadanie w bliżej nieustalonym okresie czasu, lecz nie później niż do dnia 9 sierpnia 2017 roku w W., wbrew przepisom ustawy, znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tzw.</p>	<p>częściowe wyjaśnienia M. O. (1)</p>	<p>45</p>	

marihuany, w ilości 45,10 grama netto.			
protokół oględzin telefonu komórkowego marki H. wraz ze zdjęciami wiadomości tekstowych	160-168		
opinia biegłego z zakresu informatyki Z. B.	180-211 (197-198)		
OCena DOWODÓW			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	protokół zatrzymania oskarżonego M. O. (1)	- sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego w toku prowadzonego postępowania przez osobę uprawnioną, - niekwestionowany przez strony,	
zeznania świadka M. K.	- uzupełniają się i korespondują z dowodami będącymi podstawą ustalenia faktów, - logiczne, - świadek obcy dla oskarżonych, brak prywatnego interesu w rozstrzygnięciu sprawy, - jako funkcjonariusz Policji podawał jedynie informacje, które stwierdził osobiście i		

	naocznie wykonując czynności służbowe,	
protokół przeszukania mieszkania	<ul style="list-style-type: none"> - sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego w toku prowadzonego postępowania przez osobę uprawnioną, - niekwestionowany przez strony, 	
protokół oględzin dwóch słoików z zawartością	<ul style="list-style-type: none"> - sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego w toku prowadzonego postępowania przez osobę uprawnioną, - niekwestionowany przez strony, 	
opinia biegłego z zakresu (...)	<ul style="list-style-type: none"> - jasna, pełna, niezawierająca sprzeczności, - należyście uzasadniona, - oparta na fachowej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, - niekwestionowana przez strony, 	
opinia biegłego z zakresu badań daktyloskopijnych A. W.	<ul style="list-style-type: none"> - jasna, pełna, niezawierająca sprzeczności, - należyście uzasadniona, - oparta na fachowej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, 	

	- niekwestionowana przez strony,		
protokół oględzin plecaka koloru czarno-zielonego	- sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego w toku prowadzonego postępowania przez osobę uprawnioną, - niekwestionowany przez strony,		
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	- dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego działania,		
informacja z Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. w sprawie o sygn. akt V K 619/21 wraz z odpisem wyroku	- dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego działania, - wyrok prawomocny,		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. O. (1)	- w zakresie zastanego w mieszkaniu przy Al. (...) II stanu faktycznego znajdowały potwierdzenie w innych bezstronnych i bezspornych dowodach, to jest w zeznaniach świadka K., protokołach przeszukania mieszkania, protokołach oględzin, opiniach biegłych,		
1.1.2	protokół zatrzymania M. T.	- sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego w toku prowadzonego postępowania przez osobę uprawnioną,	

		- niekwestionowany przez strony,
protokół przeszukania osoby	<ul style="list-style-type: none"> - sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego w toku prowadzonego postępowania przez osobę uprawnioną, - niekwestionowany przez strony, 	
protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...)	<ul style="list-style-type: none"> - sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego w toku prowadzonego postępowania przez osobę uprawnioną, - niekwestionowany przez strony, 	
opinia biegłych psychiatrów I. K. i M. W. oraz biegłego psychologa P. B.	<ul style="list-style-type: none"> - jasna, pełna, niezawierająca sprzeczności, - należyście uzasadniona, - oparta na fachowej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, - niekwestionowana przez strony, 	
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	<ul style="list-style-type: none"> - dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego działania, 	
akta sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w	<ul style="list-style-type: none"> - dokumenty urzędowe sporządzone przez uprawniony organ w zakresie jego działania, 	

Warszawie o sygn. V K 551/22			
częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T.	- w zakresie zastanego w mieszkaniu przy ul. (...) stanu faktycznego znajdowały potwierdzenie w innych bezstronnych i bezspornych dowodach, to jest w protokołach przeszukania mieszkania, protokołach oględzin, opiniach biegłych,		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1 1.1.2	opinia biegłego z zakresu genetyki sądowej P. R.	- dla próbek pobranych z materiału dowodowego w postaci słoików i wagi uzyskano wyniki niekwalifikujące się do interpretacji i analizy porównawczej,	
1.2.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. O. (1)	- jak wskazano powyżej wyjaśnienia oskarżonego uwzględniono w części w jakiej znalazły one potwierdzenie w innych dowodach, to jest w zakresie ujawnienia w jego pokoju (...) słoików, okrągłego i kwadratowego z suszem roślinnym, którym okazała się być tzw. marihuana,	

- natomiast w kwestii własności kwadratowego słoika znajdującego się w plecaku M. T. brak jest jednoznacznych dowodów potwierdzających wersję przedstawioną przez oskarżonego określającą współoskarżonego jako właściciela środka odurzającego w słoiku w plecaku - wskazują na ten fakt jedynie depozycje oskarżonego O. przedstawione w wyjaśnieniach oraz zawarte w wiadomościach ujawnionych w jego telefonie komórkowym,

- oskarżony T. nie potwierdził, aby słoik z suszem roślinnym był jego,

- odciski palców na tymże słoiku nie pochodziły od niego (faktem jest, że nie pochodziły także od O.),

- każdy z oskarżonych przedstawił odmienną wersję znalezienia się plecaka w pokoju O. oraz odmienny okres jego przechowywania tam,

- w związku z powyższym wobec dwóch sprzecznych wersji oskarżonych przy braku dowodów obiektywnych i pewnych potwierdzających którąkolwiek z nich w powyższym zakresie wyjaśnienia M. O. (1) nie mogły zostać uznane za wiarygodne i stanowić podstawy ustaleń faktycznych,

<p>protokół oględzin telefonu komórkowego marki H. wraz ze zdjęciami wiadomości tekstowych</p>	<ul style="list-style-type: none"> - sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego w toku prowadzonego postępowania przez osobę uprawnioną, - niekwestionowany przez strony, - przedstawiający treści zawarte w telefonie komórkowym użytkowanym przez oskarżonego O., 	
<p>opinia biegłego z zakresu informatyki Z. B.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - jasna, pełna, niezawierająca sprzeczności, - należyście uzasadniona, - oparta na fachowej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, - niekwestionowana przez strony, - przedstawiająca treści zawarte w telefonie komórkowym użytkowanym przez oskarżonego O., 	
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - sprzeczne między sobą, - nielogiczne, - nieznajdujące potwierdzenia w innych dowodach, - stanowiące przyjętą linię obrony, 	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	M. O. (1)
<p>Bezspornym jest, że w pokoju zajmowanym przez M. O. (1) ujawniono 2 słoiki z środkiem odurzającym w postaci tzw. marihuany - w okrągłym znajdowało się 53,97 grama netto, w kwadratowym 45,10 grama netto. W odniesieniu do narkotyków o wadze 53,97 g brak jest wątpliwości, że posiadał je właśnie oskarżony. Natomiast w odniesieniu do narkotyków znajdujących się w drugim, kwadratowym słoiku, O. stanowczo i konsekwentnie twierdził, że należały one do M. T. i taki też zarzut został drugiemu oskarżonemu pozostawiony. Natomiast wobec zebranego materiału dowodowego ustalono, że brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu T. popełnienia zarzucanego mu czynu, a uzasadnionym jest przypisanie popełnienia</p>			

czynu oskarżonemu O..
Wskazać należy, że
brak jest jednoznacznych
dowodów
potwierdzających
twierdzenia O., że słoik
z marihuaną znajdujący
się w plecaku M.
T. należał właśnie do
niego. W tym zakresie
wyjaśnienia O. znajdowały
jedynie potwierdzenie w
wiadomościach
wysyłanych przez niego
do K. A., z których
można wywnioskować, że
50 gram należało niego,
a drugi słoik był (...).
(...) to pseudonim (...)
T.. Natomiast samo
pomówienie
współoskarżonego, przy
braku innych dowodów,
nie może stanowić
podstawy do uznania
odpowiedzialności
pomawianego.
Oczywistym jest, że
dowodem w postępowaniu
karnym może być
wszystko, co umożliwi
wyrobienie sobie
przekonania sądu o
winie lub niewinności
oskarżonego, jeśli zostanie
przeprowadzone w trybie
przewidzianym przez
prawo procesowe.
Dowodem takim może
być zatem także
pomówienie. Co do zasady
dowód taki powinien
być badany szczególnie
wnikliwie, z jednoczesnym
rozważeniem, czy istnieją
dowody potwierdzające
choćby pośrednio
wyjaśnienia
pomawiającego, a nadto
- czy wyjaśnienia te są

logiczne i nie wykazują chwiejności albo czy nie są wręcz nieprawdopodobne. M. T. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, zaprzeczył, aby marihuana w drugim słoiku należała do niego. Na przedmiotowym słoiku ujawnione ślady linii papilarnych nie należały do M. T., nie dały rezultatu także badania genetyczne. Faktem jest z kolei, że drugi słoik z marihuaną znajdował się w pokoju zajmowanym w mieszkaniu przy Al. (...) II przez O.. T. nie mieszkał tam, przebywał sporadycznie odwiedzając kolegę, nie mógł dysponować ani lokalem, ani rzeczami się w nim znajdującymi. O. natomiast wiedział, że w plecaku współoskarżonego znajduje się słoik z marihuaną (przyznał to w swych wyjaśnieniach, taką samą informację przekazał policjantom podejmującym czynności w jego mieszkaniu). Według O. plecak ze słoikiem był u niego od około 2 tygodni, według M. T. plecak bez słoika był tam od kilku dni. Wobec powyższego dla sądu oczywistym było, że środki odurzające w postaci marihuany o wadze 45,10 g posiadał oskarżony M. O. (1). To u niego w pokoju się znajdowały, on sprawował władztwo nad rzeczą, on mógł nią dysponować. Stwierdzić należy, że

posiadanie jest stanem faktycznym polegającym na rzeczywistym dysponowaniu określonym przedmiotem – w niniejszej sprawie środkiem odurzającym. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i poglądami komentatorów posiadaniem jest każdy fizyczny kontakt ze środkiem odurzającym, który polega chociażby na momentalnym nim dysponowaniem.

Wypełnieniem znamienia „posiadania” jest zarówno „klasyczne” posiadanie przy sobie lub w miejscu zamieszkania, lub w innym określonym, ilości narkotyków bez względu na ich następcze przeznaczenie, ale także chwilowe „trzymanie” związane z procesem odurzania się. Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z 27 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt I KZP 24/10 uznał, że posiadaniem środka odurzającego w rozumieniu art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia. Faktem jest, że przytoczona uchwała Sadu Najwyższego została podjęta w innym stanie faktycznym i rozstrzygała zagadnienie prawne „Czy posiadanie środka odurzającego lub

substancji psychotropowej związane z jego zażywaniem lub zamiarem zażycia („na własny użytek”) stanowi realizację znamion typu czynu zabronionego z art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.)?”. Jednakże ostatecznie przesądziła o interpretacji znamienia posiadania zawartego w art. 62 w/w ustawy. Również w innych orzeczeniach Sąd Najwyższy przyjął, że osobą dopuszczającą się czynu zabronionego opisanego w art. 62 ustawy jest ten, kto wbrew przepisom tej ustawy „ma” środek odurzający lub substancję psychotropową, podkreślając jednocześnie, że z tak rozumianym „posiadaniem” nie należy wiązać ani żadnego możliwego do zdefiniowania horyzontu czasowego, ani cywilistycznie pojmowanych atrybutów władztwa nad rzeczą. Dodatkowo bez znaczenia jest to, czy osoba dysponująca, postrzega posiadaną rzecz jako własną, czy też cudzą. Wobec tego „posiadanie” oznacza świadome i faktyczne dysponowanie rzeczą, niezależne od czasu jego trwania. Zaznaczono, że to posiadanie postrzegane musi być jako stan, nie

zaś jako czynność (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2009 r., II KK 197/08, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2009 r., I KZP 22/09, OSNKW 2009, z. 12, poz. 103 oraz R. A. S.: Przegląd uchwał Izby Karnej Sądu Najwyższego w zakresie prawa karnego materialnego, prawa karnego wykonawczego, prawa karnego skarbowego i prawa wykroczeń, (...) 2010, nr 1, s. 125-126). Wskazać również należy, że przestępstwo z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. M. O. (1) mając świadomość tego, że substancja, która posiadał, stanowi zamieszczony w wykazie środków odurzający i sprawując chociażby przejściowe władztwo, działał z zamiarem bezpośrednim. Mając na uwadze powyższe bezspornym jest, że M. O. (1) posiadał, oprócz środków odurzających umieszczonych w słoiku ujawnionym na biurku, także środki odurzające umieszczone w drugim słoiku ujawnionym w plecaku należącym do M. T..

Utrwalone stanowisko orzecznictwa wskazuje,

że znamię „znacznej ilości” w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii to taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. Przyjęcie takiego kryterium rozumienia wskazanego pojęcia „znacznej ilości” oparte jest na kryterium jakościowo-ilościowym, tzn. wielkości dawki środka odurzającego lub substancji psychotropowej wystarczającej do jednorazowego odurzenia co najmniej kilkudziesięciu osób. W świetle opinii biegłego A. B. stwierdzającej, że susz roślinny znajdujący się w obydwu słoikach były zielem konopi innych niż włókniste, a ilość 99,07 g stanowiła od 99 do 198 porcji handlowych (przy przyjęciu za typową porcję od 0,5 g do 1 g netto), niewątpliwie posiadane przez oskarżonego środki odurzające były ilości znacznej. Podkreślić także należy, że nawet większe potrzeby osoby uzależnionej zażywającej duże ilości narkotyków nie powodują podwyższenia progu znacznej ilości, która jest kryterium zobiektywizowanym (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9

grudnia 2022 r., II AKa 154/22).

Sąd rozważał czy przypisanie oskarżonemu M. O. (2) posiadania znacznej ilości środków odurzających znajdujących się w plecaku marki A. o wadze 45,10 grama nie będzie stanowiło wyjścia poza granice oskarżenia. Uznał jednak, że została zachowana tożsamość czynu wyznaczona ramami zdarzenia. Granicę oskarżenia wyznacza zdarzenie historyczne, na którym zasadza się oskarżenie. Za elementy wyznaczające tożsamość „zdarzenia historycznego” należy zaś przyjąć: identyczność przedmiotu zamachu, identyczność kręgu podmiotów oskarżonych o udział w zdarzeniu, tożsamość miejsca i czasu zdarzenia, jak też zachowanie choćby części wspólnych znamion w opisie czynu zarzucanego i przypisanego, które winny się ze sobą pokrywać, mając jakiś obszar wspólny. O jedności czynu, jako jednego impulsu woli, świadczy nadto jedność zamiaru (lub planu) sprawcy (sprawców) przestępstwa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2010 r., III KK 97/19, OSNKW 2011, z. 6, poz. 50). Na temat tożsamości czynu zarzucanego i

przypisanego istnieją liczne wypowiedzi w piśmiennictwie karnoprocesowym, a także szereg judykatów i jakkolwiek nie udało się skonstruować tzw. pozytywnego katalogu elementów, na podstawie których można byłoby w bezbłędny sposób orzec o istnieniu lub braku tożsamości czynu, to jedno jest zupełnie pewne, że podstawowym kryterium dla tożsamości czynu jest tożsamość zdarzenia faktycznego. M. C. w monografii „Polska procedura karna. Podstawowe założenia teoretyczne”, W. 1984, s. 302, stwierdził: „zgodnie z pomocniczą regułą identyczność czynu jest wyłączona, jeżeli w porównywanych jego określeniach zachodzą tak istotne różnice, że według rozsądnej życiowej oceny nie można ich uznać za określenia tego samego zdarzenia faktycznego”. Inni autorzy (m.in. S. Waltoś: Proces karny. Zarys systemu, Warszawa 2005, s. 27 oraz M. Ragalski: Przesłanka powagi rzeczy osądzonej w procesie karnym, Kraków 2005, s. 260) wskazują, że dopiero ujawnienie różnic dotyczących miejsca, czasu, przedmiotu wykonawczego lub ustawowych znamion pozwala na wyłączenie tożsamości czynu. Na tym tle w orzecznictwie niejednokrotnie

wypowiedziano pogląd, że nie narusza tożsamości czynu odmienne ustalenie przez sąd orzekający, w porównaniu z aktem oskarżenia, sposobu działania sprawcy; decydujące jest natomiast, by ocena taka zamykała się w ramach tego samego zdarzenia faktycznego (por. m.in. wyrok SN z 17 listopada 1972 r., II KR 162/72, OSNKW 1973, z. 4, poz. 46; postanowienie SN z 30 sierpnia 2001 r., V KKN 111/01, uchwała SN z 7 czerwca 2002 r., I KZP 16/02, OSNKW 2002, z. 7-8, poz. 51). Jest to - jak się wydaje - wręcz oczywiste, albowiem sąd nie jest przecież związany opisem czynu zarzucanego, a po wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności może i powinien nadać mu w wyroku określenie, które może odbiegać od opisu przyjętego w akcie oskarżenia. Tak więc dla respektowania zasady tożsamości czynu zarzucanego i przypisanego niezbędne jest zachowanie niezmienności co do podmiotu czynu, przedmiotu ochrony, a w razie nawet innych ustaleń co do czasu i miejsca czynu, także tożsamości osoby pokrzywdzonej. Jednocześnie wskazywano już wielokrotnie, że ocena, czy została zachowana tożsamość czynu, musi być dokonywana na tle okoliczności konkretnej

sprawy, ponieważ nie da się w sposób abstrakcyjny, a zarazem ścisły, określić kryteriów tej tożsamości (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2013 r., II KK 15/13 - i powołane tam judykaty). I to właśnie te okoliczności konkretnej sprawy należy oceniać badając czy przypisany oskarżonemu czyn mieści się w ramach aktu oskarżenia opisującego konkretne zdarzenie faktyczne. Polski model postępowania karnego nie tylko nie zabrania, lecz – stosownie do dyrektywy określonej w art. 2§2 kpk (zasady prawdy materialnej) wprost obliuguje sąd do poczynienia w sprawie możliwie najpełniejszych, odpowiadających prawdzie ustaleń. Jeżeli wskazują na to wyniki postępowania dowodowego, sąd obowiązany jest odtworzyć stan faktyczny i dać temu stosowny wyraz także w opisie przypisywanego oskarżonemu czynu, choćby opis ten, a nawet kwalifikacja prawna czynu miały odbiegać od tych ujętych w akcie oskarżenia. Warunkiem jest pozostanie w ramach oskarżenia, rozumiane jako zachowanie historycznej tożsamości czynu zarzucanego i przypisanego, obejmującej – najogólniej rzecz ujmując – ten sam

wyodrębniony w czasie i przestrzeni fragment zachowania się sprawcy (jego aktywności lub pasywności), stanowiący podstawę prawnokarnej oceny. Mając na uwadze powyższe sąd uznał, że zostały zachowane wszystkie warunki tożsamości czynu. W czynie przypisanym M. O. (2) w wyroku pozostał ten sam opis czynności wykonawczej, skierowanej do tego samego przedmiotu, przy tożsamości miejsca i czasu zdarzenia.

Zgodnie z art. 4§1 kk zastosowano przepisy ustawy obowiązującej w dacie czynu popełnionego przez oskarżonego jako względniejsze dla sprawcy.

#	3.5. Uniewinnienie	X	M. T.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Pierwsza część pkt 3.2.			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

M. O. (1)	I	I	<p>Przy wymiarze kary sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego a także cele zapobiegawcze jakie kara ma wobec niego osiągnąć. Sąd miał na uwadze motywację i sposób zachowania się sprawcy, ilość posiadanego narkotyku, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, charakter przypisanego oskarżonemu czynu, nagminność tego rodzaju przestępstw na terenie miasta W., właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. M. O. (1) nie ma wyuczonego zawodu, utrzymuje się z prac dorywczych i pomocy rodziny, osiąga miesięczny dochód w wysokości 1500 zł miesięcznie, uprzednio zażywał narkotyki, od 2 lat nie przyjmuje środków odurzających, nie uczęszczał na terapię, z nałogiem radzi sobie sam, obecnie uczy się programowania, nie ma majątku, nie był karany. Mając na uwadze powyższe wymierzono oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności.</p>
M. O. (1)	II	I	<p>Mając na uwadze przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie</p>

się po popełnieniu przestępstwa orzeczoną karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres trzech lat próby. Jak wynika z karty karnej oskarżonego oraz jego wyjaśnień uprzednio był osobą uzależnioną od marihuany i czas popełnienia przypisanego mu czynu (2017 rok) był okresem kiedy „wszedł w konflikt z prawem”. Wydaje się jednak, że przeszłe wydarzenia spowodowały, że zrozumiał swoje naganne zachowanie, uwolnił się od nałogu, prowadzi właściwy tryb życia. Od ostatniego skazania (za czyn z 2017 roku), które na moment wyrokowania uległo zatarciu (27 stycznia 2021 roku) nie był karany, a zatem na dzień wyrokowania należało uznać, że nie popełniał od tego czasu przestępstw. Dowodzi to, że wyciągnął konsekwencję z popełnionych czynów i nie wchodzi ponownie w konflikty z prawem, a dotychczasowe skazanie było dla niego przestrożą. Ponadto oskarżony od dwóch lat walczy z nałogiem uzależnienia od środków odurzających, jak sam deklaruje, z pozytywnym efektem. Podejmowane działania celem zmiany swojego życia, deklaracje chęci odmiany dotychczasowego postępowania zasługuje na aprobatę. W ocenie sądu

w świetle pozytywnej prognozy kryminologicznej jaka zachodzi w stosunku do M. O. (1) umieszczenie go w warunkach izolacji penitencjarnej byłoby niecelowe i mogłoby odnieść negatywny skutek niweczący dotychczasowe działania zmierzające do naprawy swego postępowania i życia. Trzyletni okres próby jest czasem zarówno wystarczającym, jak i niezbędnym dla osiągnięcia wobec oskarżonego efektu wychowawczego i kontrolnego. Ponadto orzeczona kara będzie stanowić dla niego wystarczającą przestrożę i uświadomi mu naganność własnego postępowania. Tak ukształtowana reakcja karna jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Pozwoli oskarżonemu raz jeszcze przemyśleć błędy swego dotychczasowego postępowania i zrozumieć, że łamanie prawa nie pozostaje niezauważone, łącząc się w sposób konieczny i nieuchronny z odpowiedzialnością karną. Zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności będzie dla oskarżonego szansą wdrożenia się do życia zgodnego z porządkiem prawnym, a tak ukształtowany okres próby pozwoli zweryfikować trafność prognozy postawionej

			wobec oskarżonego. Zdaniem Sądu tak ukształtowana kara oddaje stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz stanowi sprawiedliwą reakcję na jego działanie.
M. O. (1)	III	I	Z uwagi na orzeczenie kary pozbawienia wolności wraz ze środkiem związanym z poddaniem oskarżonego próbie, co często odbierane jest jako całkowicie bezdolegliwe, wymierzono karę grzywny jako element efektywnej dolegliwości i spełnienie podstawowego celu kary. Ponadto, aby obok celu indywidualnoprewencyjnego uzyskać również efekt ogólnoprewencyjny. Oskarżony jest osobą młodą, zdrową, zdolną do pracy, nie ma nikogo na utrzymaniu.
M. O. (1)	IV	I	Nałożony obowiązek ma stanowić dodatkową gwarancję kontroli postawy i zachowania oskarżonego mającym chronić go przed wystąpieniem przeciwko obowiązującym normom społecznym i prawnym.
M. O. (1)	VI	I	Zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii obligatoryjnym jest orzeczenie przypadku substancji psychotropowej w przypadku skazania za czyn z art. 62 ustawy. Z uwagi na możliwość

			zarządzenia zniszczenia tejże substancji rozstrzygnięto w ten właśnie sposób.
M. O. (1), M. T.	VII	I	<p>Waga elektroniczna oraz metalowy młynek były przedmiotami służącymi do popełniania przestępstwa – przy ich użyciu odmierza się porcję marihuany i mieli ją.</p> <p>W zakresie dowodu rzeczowego w postaci telefonu komórkowego marki S. (...) z pękniętym wyświetlaczem i kartą sim należący do M. T. stwierdzić należy, że prokurator przekazał tenże dowód do dyspozycji sądu wraz z aktem oskarżenia w sprawie niniejszej. Natomiast winien uczynić to kierując do sądu akt oskarżenia w sprawie o sygn. akt V K 551/22 – w tej sprawie stanowią dowód popełnienia czynu zarzucanego i przypisanego M. T.. Wobec powyższego, widząc konieczność rozstrzygnięcia w tym zakresie, albowiem telefon był przeznaczony do popełnienia przestępstwa, orzeczono jego przepadek i zarządzono zniszczenie.</p>
	VIII		Orzeczono nawiazkę od oskarżonego na poczet organizacji zajmującej się zapobieganiem narkomanii i wybrano najbliższą adresowo jednostkę uznając, iż

			zgodnie z przepisem ustawy sąd może orzec nawiązkę, natomiast w okolicznościach sprawy niniejszej sąd dostrzegł potrzebę jej orzeczenia, aby uświadomić oskarżonemu jego niezgodne z prawem postępowanie i konieczność prostej zapłaty społeczeństwu za popełniony czyn związany z narkomanią. Oskarżony jest osobą młodą, zdrową, zdolną do pracy, nie ma nikogo na utrzymaniu.
M. O. (1)	IX	I	W telefonie komórkowym należącym do M. O. (1) nie stwierdzono treści wskazujących, aby służył lub był przeznaczony do popełnienia przestępstwa lub przestępstw.
Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. O. (1)	V	I	Oskarżony był zatrzymany w sprawie od 9 sierpnia 2017 roku od godziny 09:30 do 10 sierpnia 2017 roku do godziny 14:15.
Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
XI	W odniesieniu do M. O. (1) – oskarżony nie ma		

zawodu, utrzymuje się z prac dorywczych i pomocy rodziny, zarabia około 1500 zł. Przy obciążeniu oskarżonego karą grzywny oraz nawiązką nie byłby w stanie ponieść także ciężaru kosztów postępowania.

W odniesieniu do M. T. – treść art. 632 pkt 2 kpk jest jednoznaczna i nie budzi wątpliwości.

Podpis